

jeg det for givet, at Staten ikke kan være forpligtet til at bære. Men det er, som sagt, et Spørgsmaal, som ikke ligger for, og dersom det Tilfælde nogeninde skulde indtræde, maatte Sagen jo ordnes ved ny Lov, thi den bestaaende Lovgivning hjemler 4 pCt., og deri kan ikke ske Forandring uden ved Lov. En anden Ting er, at hvis virkelig de økonomiske Forhold skulde udvikle sig saaledes, at Rentefoden her i Landet faldt ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., saa at der overhovedet ikke kunde faas Mere mod sikkert Pant, maatte efter min Mening Overformynderrenten ogsaa nedlægges, men som jeg siger, det maa blive en Sag for sig, thi der-til vil udtræves en ny Lov. Allet herfra er der imidlertid forskjellige andre mere eller mindre forudsæelige Tab, som true i en nær Fremtid, og som ville falde paa Reservecapitalen. — Jeg mener ikke dermed, at der skulde tabes Noget paa Panterne. Det tror jeg ikke vil ske, netop fordi man har været saa overordentlig forsigtig i tidligere Tid med Udlaan, og jeg tror, at dette, at man har været saa forsigtig, er Noget, man nu har Grund til for saa vidt at glæde sig over, fordi disse i bedre Tider optagne Taxationer neppe holde Stik nu. Paa Grund af denne Forsigtighed tror jeg ikke, at man behøver at vente noget Tab i denne Henseende for Reservecapitalen, og der er heller ikke hidtil lidt noget Tab, det vil sige for Massens Bedkommende — jeg taler naturligvis ikke her om de særlige Børgemaal, det er en hel anden Sag, der kan Overformynderiet ikke gjøre ved, at der undertiden lides Tab, thi de Penge har Overformynderiet jo ikke udjat. For Massens Bedkommende derimod er der ikke lidt noget Kapitaltab, og det tror jeg heller ikke vil ske. Hvad der derimod meget let kan ske, hvad der næsten er sikkert, det er, at Reservecapitalen vil komme til at bære en Del Rentetab. Det er saaledes for det Første forudsæeligt, ja, jeg kan gjerne sige, at Overformynderen i Grunden anser det for vist, at det ikke vil lykkes i 11te Marts Terminen at anbringe alle de Penge, som ville blive udbetalte af Statskassen i Anledning af Konverteringen, men at man maa være meget glad, hvis man kan faae dem anbragte i Juni Termin. Og dette Sidste er ikke en Gang sikkert, det kan gjerne være, at enkelte af Midlerne ikke kan anbringes før December Termin. Deraf følger et Rentetab, og det er en af de Udgifter, som ganske sikkert venter Reservecapitalen, og i dette Dieblit er der vistnok endog ogsaa Ingen, som med Sikkerhed kan forudsæ, om det kan lykkes, at udlåne Pengene i disse to Terminer, om ikke store Summer

komme til at henligge længere, i hvilket Tilfælde der da vil blive forøget Rentetab. Derfor tror jeg, at det ikke kan gaa an, nu for Tiden i det Mindste, at lade denne Lov gjælde mere end for næste Finantsaar, som jo er den Tid, i hvilken man maa forudsætte, at Hovedomsetningen, som er en Følge af Konverteringen, vil finde Sted. Skulde det senere vise sig, at man kunde blive ved længere, saa er det jo et Spørgsmaal, som kan optages igjen, men jeg tror, at det vil være klogt, forsigtigt, ja ligefrem nødvendigt, at man ikke for Dieblittet gaar videre, saa kan man jo gjerne tage det under Overveielse, naar den Tid kommer, om man mener at kunne blive ved med det et Aar til eller længere. Dette er altsaa mit Svar paa det Spørgsmaal, om det ikke kunde gaa an at borttage Tidsgælden og lade Bestemmelsen gjælde for bestandig. Jeg skal dernæst sige, hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) isvrigt selv gjorde opmærksom paa, at det ingenlunde er saa, at disse ledigblevne Penge alene tænkes udlånte i større Eiendomme. Det har altid været Overformynderiets Skik at søge at udlåne Kapitalerne i de forskjellige Grupper af Eiendomme, kjøbenhavnske Eiendomme, større Landeieendomme, mindre Landeieendomme, og man deler altsaa de Midler, som skulle udlånes, nogenlunde ligelig mellem disse forskjellige Kategorier af Eiendomme, og derfor er der ogsaa foruden den Beskjendtgjørelse, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds omtalte, udgaaet en særlig Beskjendtgjørelse om Udlaan af 2 Millioner Kr. i mindre Eiendomme. Hvad datoerne for disse Beskjendtgjørelser angaa, kan jeg ikke paatage mig at sige nu, om den ene just skulde være meget yngre end den anden, skjøndt jeg tror det knapt, men det er jo ogsaa et ganske underordnet Spørgsmaal. Vist er det altsaa, at det ingenlunde er Hensigten at disse Midler kun skulle udlånes i større Eiendomme. Hvad angaar det at udlåne Midler i smaa Eiendomme, da kan jeg til en vis Grad være meget enig deri, at disse ikke frembyde mindre Sikkerhed end de større Eiendomme, men paa den anden Side maa man ogsaa noget tage administrative Hensyn, man maa noget tage Hensyn til, hvad der er muligt og hensigtsmæssigt for Indretningen selv, og det er jo klart nok, at det vilde blive næsten uoverkommeligt for Overformynderiet, hvis man virkelig vilde udlåne den største Del af Midlerne i smaa Eiendomme. I saa Fald vilde Overformynderiet faae et ganske overordentlig stort Antal Panter, som det vilde være meget